

ТОЛЕРАНТНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ЛЮДЕЙ ВІЛ-ПОЗИТИВНИХ ТА ХВОРИХ НА СНІД

НЕЧИПОРЕНКО Юлія, здобувач вищої освіти спеціальність 073 Менеджмент

Миколаївський національний аграрний університет

Анотація: Розглянуто можливі шляхи захворювання на ВІЛ/СНІД. Обґрунтовано необхідність толерантного ставлення ВІЛ-позитивних та хворих на СНІД у суспільстві.

Ключові слова: СНІД, толерантність, хвороба, ВІЛ-інфекція, вірус

Боротьба зі СНІДом об'єднала зусилля сотень країн, мільйонів небайдужих людей. ВІЛ/СНІД з дивовижною швидкістю поширився по усьому світу. Уже нині є певні успіхи щодо продовження життя хворих на СНІД, маємо тенденції позитивного ставлення до людей, що живуть з ВІЛ/СНІДом. Проблема ВІЛ – це проблема не лише медична, але й соціальна.

ВІЛ-інфекція – це хронічна хвороба, яка розвивається внаслідок інфікування вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), характеризується повільно прогресуючим ураженням імунної та нервової систем організму, що проявляється вторинними інфекціями, пухлинами й іншими патологічними станами. СНІД – синдром набутого імунодефіциту (остання стадія ВІЛ-інфекції).

Вірус передається:

- статевим шляхом (при статевих стосунках з ВІЛ-інфікованою особою);
- парентеральним шляхом (через кров, насамперед, через спільні шприци та голки при внутрішньовенному введенні наркотичних речовин; через забруднений кров'ю, нестерильний медичний інструмент);
- від ВІЛ-інфікованої матері до дитини (під час вагітності, пологів чи годування грудним молоком).

ВІЛ-інфекція не передається:

- через піт, сечу, слюзи, слину, оскільки кількість вірусних частинок в цих рідинах надзвичайно мала для зараження;

- побутовим шляхом: через повітря (при чханні, кашлі), при спільному проживанні, роботі в одному приміщенні, користуванні посудом. Не потрібно боятись подати руку чи обійняти інфіковану людину, небезпечні й дружні поцілунки;
- при спільному відвідуванні місць громадського користування (бані, сауни, басейну, туалету). ВІЛ-інфекцією не можна заразитись в громадському транспорті;
- через укуси комарів чи інших комах, адже в організмі комахи вірус не здатен розмножуватися [3].

У ставленні до ВІЛ-інфікованих людей залишається страх заразитися, спричинений незнанням шляхів зараження ВІЛ. Необхідно зрозуміти кожному, що ВІЛ-інфіковані люди живуть серед нас. Вони також як і ми мають почуття, бажання, надії. Але, часто замість підтримки, вони отримують негативне ставлення до них. Вони мають рівні права, як і всі інші особи. Тож, не потрібно давати хворому приводу думати, що його бояться усі, а навпаки ставитись до нього з повагою, йому це дуже необхідно. Таким хворим потрібна підтримка з боку оточуючих. Людина, незалежно від її ВІЛ-статусу, це насамперед – людина. Лише взаєморозуміння і людяність завжди були тією основою, яка рятувала від будь-якої біди. Людині, яка хвора на невиліковне захворювання, чие життя позначене печаткою, дуже важливо відчувати, що для близьких людей вона така ж сама, що вона гідна любові, що вона має не меншу значимість, ніж будь-яка інша людина [2].

Оточуюче середовище має бути безпечним і здоровим для всіх людей задля запобігання передачі ВІЛ-інфекції. Заходи, які слід уживати з метою профілактики ВІЛ-інфекції поділяються на три категорії: навчання та інформування щодо ВІЛ-інфекції; належні заходи з техніки безпеки; надання обладнання і приміщень для забезпечення безпеки.

Загальні запобіжні заходи

- ретельне поводження з гострими предметами (голками тощо) та їх утилізацію;

- миття рук перед виконанням медичної процедури та після неї;
- постійне використання захисних засобів (рукавички, спеціальний одяг і обладнання) або накладення пов'язок на ушкоджену шкіру з метою уникнення безпосереднього контакту з кров'ю чи біологічними рідинами;
- безпечне видалення відходів, забруднених біологічними рідинами та кров'ю;
- постійну дезінфекцію інструментів та іншого забрудненого обладнання;
- належне поводження із забрудненою білизною [4].

У 1988 році Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) оголосила день 1 грудня Всесвітнім днем боротьби зі СНІДом. Якщо суспільство розуміє, як передається ВІЛ-інфекція і як їй можна запобігти, усвідомлюють сьогоденну реальність життя з ВІЛ, то вони зможуть, за допомогою цих знань, піклуватися про власне здоров'я й здоров'я інших і допомогти тим, хто живе з ВІЛ [1].

Толерантність до людей хворих на ВІЛ та СНІД – це, насамперед, запорука розумного, майбутнього суспільства, здатність людини усвідомлювати важливість підтримки та допомоги цим людям.

Література:

1. 1 грудня — Всесвітній день боротьби зі СНІДом [Електронний ресурс] – 2021. – Режим доступу до ресурсу: URL : <https://phcent.com.ua/1-hrudnia-vsesvitnij-den-borotby-zi-snidom/>
2. Профілактика передачі ВІЛ/СНІДУ на робочих місцях [Електронний ресурс] – 2016. – Режим доступу до ресурсу: URL : <https://oppb.com.ua/news/profilaktyka-peredachi-vilsnidu-na-robochyh-miscyah>
3. Про ВІЛ/СНІД [Електронний ресурс] – 2022. – Режим доступу до ресурсу: URL : <https://phc.org.ua/dlya-pacientiv/pro-vilsnid>

***Анотація:** Possible ways of contracting HIV/AIDS are considered. The need for a tolerant attitude of HIV-positive and AIDS patients in society is substantiated.*

***Ключові слова:** AIDS, tolerance, disease, HIV infection, virus.*

***Науковий керівник – БІЛЧЕНКО Олександр,
кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної теорії і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв***